

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประชากรและตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 จำนวน 36 เขต ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้เขตภาษีเจริญ ซึ่งมี 22 โรงเรียน จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 2,227 คน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 5 โรงเรียน ขนาดกลาง 8 โรงเรียน และขนาดเล็ก 9 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างโรงเรียนแบบง่าย (Simple random sampling) ตามอัตราส่วน 1:2 ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน ขนาดกลาง 4 โรงเรียน และขนาดเล็ก 4 โรงเรียน รวมทั้งหมด 10 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 709 คน ได้แก่ โรงเรียนคลองหนองใหญ่ โรงเรียนวัดทองศาลางาม โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย โรงเรียนบางแค (เหนือฯ) โรงเรียนวัดไชยฉิมพลี โรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิตร โรงเรียนวัดกำแพง โรงเรียนวัดโคกมด โรงเรียนวัดประดู่ และโรงเรียนบางแคเหนือ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ในแต่ละโรงเรียนเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของภาคปลาย
ปีการศึกษา 2535 อยู่ในระดับ 1 และ 2 แล้วเรียงคะแนนจากต่ำที่สุดเรียงลำดับขึ้นไปจนครบ
12 คน ได้นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการเขียนประโยคภาษาไทย เป็นการเขียนประโยคจากภาพจำนวน 4 ภาพ ภาพละ 4 ประโยค ใช้สำหรับทดสอบหาข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียน แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยง .82 ภาพทั้ง 4 มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์คือ มีค่าระดับความยาก .63 .65 .64 และ .62 มีค่าอำนาจจำแนก .51 .53 .51 และ .53 ตามลำดับ
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย เป็นการเขียนประโยคจากภาพ จำนวน 4 ภาพ ภาพละ 4 ประโยค ใช้สำหรับทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึก แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยง .82 ภาพทั้ง 4 มีคุณสมบัติตามเกณฑ์คือ มีค่าระดับความยาก .63 .65 .64 และ .65 ตามลำดับ มีค่าอำนาจจำแนก .53 .49 .52 และ .47 ตามลำดับ
3. แบบตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย ใช้ตรวจสอบการเขียนประโยคของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนประโยคภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นำแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนประโยคภาษาไทยที่สร้างขึ้นคือภาพจำนวน 4 ภาพ ไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 120 คน เขียนประโยคจากภาพวันละ 2 ภาพ ภาพละ 4 ประโยค ในเวลาภาพละ 15 นาที เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนำไปตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย โดยใช้แบบตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ

2. พัฒนาแบบฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำผลจากการตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยคือ การขาดประธาน กริยา กรรม และการใช้คำกริยาเกิน มาสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าว โดยใช้ประกอบด้วยคู่มือการใช้แบบฝึกซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์ของการฝึก เนื้อหา กิจกรรมการฝึก สื่อการสอน และการประเมินผล เป็นแบบฝึก 4 ชุด

นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดสอบแบบหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียนโรงเรียนบางแคเหนือที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยเรื่องละ 1 คน

ขั้นที่ 2 ทดสอบกลุ่มเล็กกับนักเรียนโรงเรียนบางแคเหนือ โรงเรียนวัดประดู่ โรงเรียนวัดทองศาลางาม และโรงเรียนบางแค (เหนือฯ) ที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยเรื่องการขาดประธาน กริยา กรรม และการใช้คำกริยาเกิน ตามลำดับ โรงเรียนละ 5 คน

ขั้นที่ 3 ทดสอบภาคสนามกับนักเรียนโรงเรียนคลองหนองใหญ่ที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย จำนวน 12 คน โดยแก้ไขทุกปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเขียนของนักเรียน ดังนี้ เรื่องการขาดประธาน 6 คน ขาดกริยา 6 คน ขาดกรรม 6 คน และใช้คำกริยาเกิน 7 คน

ก่อนและหลังการทดสอบทุกชั้น ผู้ให้การทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย โดยการเขียนประโยคจากภาพจำนวน 4 ภาพๆ ละ 4 ประโยค วันละ 2 ภาพๆ ละ 15 นาที

3. ทดลองจริงโดยนำแบบฝึกที่พัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แล้วมาทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิตร ที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย จำนวน 12 คน โดยดำเนินการทดลองดังนี้

3.1 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยก่อนการใช้แบบฝึก โดยให้นักเรียนเขียนประโยคจากภาพจำนวน 4 ภาพ ภาพละ 4 ประโยค วันละ 2 ภาพๆ ละ 15 นาที

3.2 ทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียนโดยแก้ไขทุกปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเขียนประโยคของนักเรียนดังนี้ เรื่องการขาดประธาน 4 คน ขาดกริยา 8 คน ขาดกรรม 8 คน และใช้คำกริยาเกิน 6 คน

- 3.3 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึก โดยให้นักเรียนเขียนประโยคจากภาพจำนวน 4 ภาพ ภาพละ 4 ประโยค วันละ 2 ภาพๆ ละ 15 นาที
- 3.4 วิเคราะห์ผลจากการทำแบบฝึกและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย
- 3.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำการเขียนประโยคของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนประโยคภาษาไทยมาตรวจสอบหาข้อผิดพลาด และนำมาแยกประเภทหาความถี่ คำร้อยละ และจัดอันดับลักษณะข้อผิดพลาดจากมากไปหาน้อย และนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย
- หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
- หาประสิทธิภาพของแบบฝึกจากการนำไปทดลองจริงให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนมีดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1	การขาดหน่วยกรรม	คิดเป็นร้อยละ	44.17
อันดับที่ 2	การขาดหน่วยกริยา	คิดเป็นร้อยละ	40
อันดับที่ 3	การใช้คำกริยาเกิน	คิดเป็นร้อยละ	27.50
อันดับที่ 4	การขาดหน่วยประธาน	คิดเป็นร้อยละ	20.83
อันดับที่ 5	การใช้บทขยายกรรมผิดตำแหน่ง	คิดเป็นร้อยละ	8.33
อันดับที่ 6	การวางประธานผิดตำแหน่งและการใช้กริยาผิด	คิดเป็นร้อยละ	5

อันดับที่ 7 การใช้ประธานพุ่มเพื่อย คิดเป็นร้อยละ 2.5

อันดับที่ 8 การใช้บทขยายกริยาเกิน การใช้บทขยายกรรมเกิน และการใช้บทขยายกริยาผิดตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 1.67

จากผลการตรวจสอบข้อผิดพลาดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 20 ของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้งหมด ซึ่งมี 4 เรื่องคือ ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคตั้งแต่อันดับที่ 1-4 เรื่องการขาดหน่วยกรรม หน่วยกริยา การใช้คำกริยาเกิน และขาดหน่วยประธาน ซึ่งผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยในเรื่องดังกล่าว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีค่าเท่ากับ 89.88/87.50 91.07/88.54 89.29/87.50 และ 88.88/86.46 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยจากแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นแล้ว สามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.88 91.07 89.29 และ 88.88 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก และนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยหลังการทดลองใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.50 88.54 87.50 และ 86.46 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง แสดงว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นแล้วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยนำใบทดลองจริงในชั้นที่ 4 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย เรื่องการขาดหน่วยกรรม หน่วยกริยา การใช้คำกริยาเกิน และขาดหน่วยประธาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 91.82/90.63 91.96/92.19 93.85/91.67 และ 92.56/93.75 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หมายความว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยจากแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นแล้ว สามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 91.82 91.96 93.85 และ 92.56 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก และนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยหลังจากทดลองใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.63 92.19 91.67 และ 93.75 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง แสดงว่า แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย ตั้งแต่ร้อยละ 20 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำ ได้แก่ ข้อผิดพลาดในเรื่องการขาดหน่วยกรรม หน่วยกริยา การใช้คำกริยาเกิน และการขาดหน่วยประธาน สอดคล้องกับอำไพ กิมแหลม (2527) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนมัธยม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตการศึกษา 2 พบว่านักเรียนมีข้อผิดพลาดเรื่อง การขาดหน่วยประโยคและการมีหน่วยประโยคเกิน ข้อผิดพลาดในเรื่องดังกล่าวอาจมีสาเหตุดังนี้

1.1 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าลักษณะการเรียนการสอนไม่ได้เห็นให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องของการเขียนประโยคเท่าที่ควร เช่นในเรื่องของการอธิบายหน้าที่ของคำต่างๆ ในประโยคให้เป็นรูปธรรม ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นต้น

1.2 จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยและจากการสังเกต พบว่าสมุดวิชาการต่างๆ ที่ใช้ในโรงเรียนไม่เอื้อต่อการให้นักเรียนได้ฝึกเขียนประโยคเท่าที่ควร ลักษณะแบบฝึกหัดเป็นรูปแบบเติมคำ จับคู่ เลือกคำตอบเป็นส่วนมาก

1.3 นักเรียนมักจะละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์ และไม่ถูกต้องตามหลักภาษา บางประโยคขาดประธาน บางประโยคขาดกริยา และบางประโยคขาดกรรม

1.4 นักเรียนเขียนตามภาษาพูดของนักเรียนทำให้รูปประโยคผิดไป ที่ผู้วิจัยพบข้อผิดพลาดมากในการเขียนของนักเรียนคือ การใช้คำกริยาเกิน โดยใช้ภาษาพูด เช่น ที่งานเลี้ยง มีช้างมีม้ามีวัวมีควาย เห็นเห็นไก่เห็นปลาเห็นนก เป็นต้น นักเรียนใช้คำกริยาเกินคือคำว่า มีและเห็น

1.5 จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน พ่อแม่ไม่มีเวลาในเรื่องการดูแลการบ้านของนักเรียน นักเรียนต้องช่วยพ่อแม่ทำงานหลังจากกลับจากโรงเรียนเพื่อหารายได้ให้กับครอบครัว ทำให้การบ้านไม่เสร็จ พ่อแม่คาดหวังว่าครูจะต้องเป็นผู้ดูแลการเรียนของนักเรียน พ่อแม่มักโทษครูเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ขณะเดียวกันครูในสังกัดกรุงเทพมหานครมีไม่เพียงพอทำให้ครูต้องทำงานหนัก ไม่สามารถ

จัดการเรียนการสอนได้เต็มที่ การเตรียมสื่อการสอนไม่พร้อม มีผลให้การเรียนการสอนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทักษะภาษาไทยนับเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่ต้องเน้นสำหรับนักเรียนทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะการเขียน นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมอยู่เสมอ ถ้าไม่ทำทำให้เกิดขึ้นดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคได้เพราะประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญ ถ้าเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ไม่ขาดหน่วยประโยค หรือใช้คำเกินก็จะทำให้ข้อความสมบูรณ์ สื่อความหมายได้ชัดเจน

2. จากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนในเรื่องการขาดหน่วยกรรม หน่วยกริยา การใช้กริยาเกิน และการขาดหน่วยประธาน มีค่าเท่ากับ 91.82/90.63 91.96/92.19 93.85/91.67 และ 92.56/93.75 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุดังนี้

2.1 การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาแบบฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยเพื่อให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคเรื่องอื่นๆ โดยดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นอย่างถูกต้อง เริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ศึกษาเนื้อหาทางภาษา ศึกษาแนวการสร้างแบบฝึก และการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อใช้ควบคู่กับแบบฝึก ทั้งนี้ได้แก้ไขและปรับปรุงจากการแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย แล้วจึงนำไปทดลองขั้นที่ 1 ซึ่งผลที่ได้ยังไม่ถึงเกณฑ์ 80/80 จากการสังเกตการสอนของครู และการทำแบบฝึกของนักเรียนพบว่า เกิดจากนักเรียนไม่เข้าใจคำสั่ง คำที่ใช้ในประโยคยากเกินไป นักเรียนไม่เข้าใจประโยค รายละเอียดของภาพยากเกินไป ผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกให้ดีขึ้นโดยแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน จากนั้นนำไปทดลองขั้นที่ 2 อีกครั้ง พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเพิ่มขึ้นจากขั้นที่ 1 แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ พบว่าเกิดจากนักเรียนยังไม่เข้าใจคำสั่งในบางเรื่อง คำบางคำยังยากเกินไป จึงได้พัฒนาแบบฝึกให้ดีขึ้น โดยแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน และนำไปทดลองในขั้นที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำไปทดลองจริง ผลการทดลองพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเช่นกัน แสดงว่า การพัฒนาแบบฝึกตามลำดับขั้นที่ถูกต้องและแก้ไขปรับปรุง

แบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับนักเรียนทั้ง 3 ชั้นตอน ทำให้แบบฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดในการประโยคของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียนที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย

2.2 ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู และนักเรียนโรงเรียนเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน ในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนประโยคภาษาไทย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย การทดลองใช้แบบฝึกและการให้ความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการสัมภาษณ์และสังเกตการทดลองตลอดช่วงเวลาการหาประสิทธิภาพทั้ง 3 ชั้นตอน ตลอดจนการทดลองจริง จากการสังเกตช่วงทำการทดลองใช้เวลาในการทดลองชั้นละ 20 วัน โดยก่อนการทดลองเป็นการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคทุกวัน จนครบ 4 ชุด หลังจากทดลองแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทย เพื่อดูพัฒนาการ ทดลองใช้แบบฝึกเช่นนี้ทุกวันจนครบ 3 ชั้นตอน ตลอดจนการทดลองจริง การทดลองนี้ให้ผู้ทำการทดลองศึกษาคู่มือประกอบการใช้แบบฝึก ให้นักเรียนทำกิจกรรม ชี้แจงการทำแบบฝึก เมื่อมีข้อสงสัยขณะทำกิจกรรมให้ซักถามผู้ทำการทดลองได้ แต่ในส่วนของแบบฝึกให้นักเรียนทำด้วยตนเอง ไม่อนุญาตให้ซักถามเพื่อน ในบางกิจกรรมมีการแข่งขันกัน ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน นักเรียนสนใจต่อสื่อการสอนที่มีสีสันสวยงาม มีรูปแบบแปลกๆ ใหม่ๆ และมีแบบฝึกที่น่าสนใจ มีรูปภาพการ์ตูนช่วยเร้าใจนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียน ไม่วิตกกังวลและไม่เคร่งเครียด สอดคล้องกับทีนภา ชวนพานิช (2518) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่มีรูปภาพประกอบแทรกไว้จะทำให้เด็กได้ฝึกด้วยความเพลิดเพลิน เพราะรูปภาพเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในระดับนี้ หลังจากทำแบบฝึกแล้ว ครูตรวจคำตอบให้กับนักเรียนพร้อมทั้งให้คะแนน เมื่อมีข้อผิดจึงเรียกนักเรียนมาอธิบายและแก้ไขให้ถูกต้องด้วยเหตุนี้จึงทำให้การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.3 นักเรียนที่เข้าร่วมในการทดลองมีจำนวนน้อย เนื่องจากการสอนเป็นลักษณะการสอนซ่อมเสริม โดยมีครูวินิจฉัยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่ามีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยเรื่องใด และจัดให้อยู่กลุ่มเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้การสอน

ของครูมีประสิทธิภาพจึงควรสอนนักเรียนจำนวนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ สินธุระเวชย์ (2529) กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมให้มีประสิทธิภาพ ควรจัดนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มหนึ่งประมาณ 2-3 คน จะไม่ทำให้ใครมีความรู้สึกว่ามีปมด้อยหรือปมเด่น ซึ่งเป็นส่วนเสริมให้การพัฒนาแบบฝึกครั้งใหม่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4 การทดลองในขั้นที่ 3 และทดลองจริง มุ่งแก้ไขนักเรียนที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยในทุกปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้นนักเรียนแต่ละคนอาจมีปัญหามาไม่เท่ากัน บางคนมี 1 2 3 หรือ 4 ปัญหา ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหามากมายปัญหามาแก้ไข โดยเริ่มจากปัญหาที่ง่ายที่สุดก่อนคือ

2.4.1 ปัญหาเรื่องการขาดหน่วยประธาน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาดน้อย และนักเรียนมักจะเริ่มต้นในการพูดและการเขียนก่อน เช่น แม่กินข้าว พ่อซ่อมรถ เป็นต้น นักเรียนมักจะเริ่มต้นประโยคด้วยหน่วยประธานก่อน จึงทำให้ข้อผิดพลาดในเรื่องนี้เล็กน้อย

2.4.2 ปัญหาเรื่องการขาดหน่วยกริยา เพราะนักเรียนมีข้อผิดพลาดน้อย แต่มากกว่าเรื่องการขาดประธาน และนักเรียนส่วนใหญ่มักจะใช้เริ่มต้นในการพูดและการเขียนพอๆ กันกับเรื่องการขาดประธาน

2.4.3 ปัญหาเรื่องการขาดหน่วยกรรม เพราะนักเรียนมีข้อผิดพลาดมาก และนักเรียนมักจะไม่คำนึงถึงหน่วยกรรม อาจเป็นเพราะในชีวิตประจำวัน การพูดของนักเรียนจะละไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น กินแล้ว หิวแล้ว ไปด้วย เป็นต้น

2.4.4 ปัญหาเรื่องการใช้คำกริยาเกิน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ปัญหาที่นักเรียนมีข้อผิดพลาดมากที่สุด แต่ในการทำแบบฝึกจะค่อนข้างยาก เพราะนักเรียนจะคุ้นเคยกับการพูดในชีวิตประจำวัน เช่น ฉันมีหอพักที่ชนมณีน้าหวาน เป็นต้น นักเรียนจะคิดว่าประโยคดังกล่าวไม่ผิด และประโยคที่ใช้ในแบบฝึกค่อนข้างยาก

ดังนั้นการเริ่มต้นให้ทำแบบฝึกจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยากจะช่วยให้นักเรียนสนใจ มีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ดังที่พรณี ชูทัย (2522) ได้กล่าวว่า การเรียงแบบฝึกหัดจากง่ายและสั้นไปสู่แบบฝึกที่ยากและยาวขึ้น จะเป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจและอยากทำแบบฝึกมากขึ้น มีผลให้การพัฒนาแบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

นอกจากแบบฝึกจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า คชแผนเฉลี่ยหลังการทดลองใช้แบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในเรื่องการขาดหน่วยกรรมหน่วยกริยา การใช้คำกริยาเกิน และขาดหน่วยประธานสูงกว่าคชแผนเฉลี่ยก่อนการทดลองใช้แบบฝึก แสดงว่า แบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนด้วยแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทยถูกต้องขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพา ยัมพงษ์ (2522) ที่พบว่า ผลการทดสอบภายหลังการทำแบบฝึกหัด และก่อนการทำแบบฝึกหัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียนด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองฝึก อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้เป็นผู้ให้การทดลองเอง ดังนั้นก่อนการทดลองใช้แบบฝึก ผู้วิจัยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้ให้การทดลองมาประชุมเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน โดยผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนต่างๆ ในการทดลองอย่างละเอียด เมื่อมีปัญหาให้ทุกคนซักถามได้ นอกจากนี้ยังมีคู่มือประกอบการใช้แบบฝึกเพื่อให้ผู้ให้การทดลองศึกษารายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง และผู้ให้การทดลองทุกคนมีคุณสมบัติใกล้เคียงกันคือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 10 ปี หลังจากผู้ให้การทดลองเข้าใจวิธีการทดลองตรงกันแล้ว และนำไปทดลอง ซึ่งจากการสังเกตการสอนและสัมภาษณ์ครูผู้ให้การทดลอง ผู้วิจัยพบว่าไม่มีปัญหาเกิดขึ้น แต่สามารถแก้ปัญหาได้ดังนี้

- 1.1 ในวันที่ทำการทดลองมีนักเรียนบางคนไม่มา แต่ครูได้หันตักนักเรียนคนนั้นมารับการทดลองในวันใหม่

- 1.2 ในช่วงการทดสอบขั้นที่ 1 และ 2 ระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึก พบว่านักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์และคำสั่ง ครูจึงอธิบายเพิ่มเติม และผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวไปปรับแบบฝึกใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

- 1.3 นักเรียนบางคนทำแบบฝึกเสร็จเร็วและเล่นจนทำให้รบกวนสมาธิเพื่อนคนอื่น ครูจึงให้นักเรียนระบายสีภาพการ์ตูนในแบบฝึก ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเงียบสงบยิ่งขึ้น

1.4 ในช่วงแรกที่ทำการศึกษาทดลอง เนื่องจากเป็นเวลาที่สั้นเกินไป ผู้ปกครอง จึงมารอรับนักเรียน บางคนไม่ทราบข้อมูลว่าบุตรของตนจะต้องเข้ารับการทดลองเพราะการสื่อสารไม่ถึงกัน อาจเป็นเพราะนักเรียนลืมหน้าจดหมายแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครองไม่มีเวลาจึงไม่ได้สนใจ แต่เมื่อได้รับการอธิบายเหตุผล ผู้ปกครองทุกท่านให้ความร่วมมือและสนับสนุนให้มีการซ่อมเสริมดีมาก

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าทุกฝ่ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มีผลให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนาน นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น อยากรู้เรียน ทำกิจกรรมที่ได้หลังจากการทดลองใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการทดลองใช้แบบฝึก

2. แบบฝึกที่ใช้ในการฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย ของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักสำคัญทางทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับการสร้างแบบฝึกของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) คือกฎแห่งการฝึก กฎแห่งผล และแรงจูงใจ และได้พัฒนาตามลำดับขั้นจนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ใช้ควบคู่กับแบบฝึกการเขียนประโยคและแบบฝึกทบทวนเหมาะสมกับนักเรียนที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยค จึงทำให้แบบฝึกนี้เป็นแบบฝึกที่ดี และเมื่อนำมาใช้ฝึกกับนักเรียนจึงช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทยสูงขึ้น

3. แบบฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยที่จัดไว้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการสร้างแบบฝึกที่ดี มีหลากหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย และแบบฝึกสั้นเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และไม่ยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทำแบบฝึกประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก และครูได้อธิบายข้อบกพร่องหลังจากทำแบบฝึก ทำให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น ย่อมทำให้นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนประโยคภาษาไทยหลังการทดลองใช้แบบฝึกได้ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้แบบฝึก

4. คำที่นำมาเป็นเนื้อหาในแบบฝึกครั้งนี้เป็นคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว จึงไม่เป็นการยากสำหรับนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีที่จะช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้คงทนนั้น ต้องฝึกฝนทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น และต้องฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง (Petty, 1963) ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการใช้แบบฝึกนี้คือ ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนประโยคภาษาไทยหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้วทันที ซึ่งจากการทดลอง

ก็แสดงให้เห็นว่าหลังการใช้แบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของนักเรียน
นักเรียนมีความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่ผู้วิจัยได้ทำการวินิจฉัยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทย ดังนั้นการที่
นักเรียนที่มีข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยที่ได้จากการวินิจฉัยทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาไทยก่อนการใช้แบบฝึก ค่ะแน่ที่ได้จะไม่ดี และเมื่อนักเรียนได้รับการแก้ไข
ข้อผิดพลาด โดยมีผู้ให้การทดลองที่มคอสมบัตที่ เหมาะสม มีประสบการณ์ มีการจัดประชุมเชิง
ปฏิบัติการ และใช้แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงส่งผลให้นักเรียน
มีความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญแก่การสอนซ่อมเสริม โดยการสนับสนุนให้ครูผู้สอน
ภาษาไทยได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ เพื่อเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาการเขียนประโยคภาษาไทย
ของนักเรียน
2. ครูผู้สอนภาษาไทยควรสนใจเห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม และนำผลการ
วิจัยครั้งนี้ไปใช้อย่างจริงจัง ไม่ควรสอนโดยยึดหนังสือเพียงเล่มเดียว เพราะจะทำให้กิจกรรม
การเรียนการสอนซ้ำซาก น่าเบื่อหน่าย
3. การนำผลการวิจัยไปใช้กับนักเรียน ครูควรให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเอง
4. การใช้แบบฝึกนี้ควรใช้ทุกๆ วันเพื่อเป็นการฝึกย้ำซ้ำทวน ไม่ควรใช้แบบฝึกทั้งหมด
เป็นเวลาหลายคาบต่อกัน เพราะอาจทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย เนื่องจากต้องทำกิจกรรมเป็นเวลา
นานเกินไป
5. ครูผู้สอนภาษาไทยสามารถนำแบบฝึกการเขียนประโยคภาษาไทยนี้ไปใช้กับนักเรียน
ปกติได้ โดยอาจปรับกิจกรรมให้ยากขึ้น จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนประโยคภาษาไทย
ของนักเรียนปกติให้สูงขึ้นเช่นเดียวกัน

6. ครูอาจนำแนวการพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาไทยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยในด้านต่างๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันพบว่ามีส่วนที่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าและจัดทำไว้ค่อนข้างน้อย

ศูนย์วิทยพัธพียากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย